

दमनाविरुद्ध बंड आदींना समर्थन देतो.

पवित्र कुरआन म्हणते:

“ बरे काय कारण आहे की तुम्ही अल्लाहच्या मार्गात आणि त्या दुर्बल पुरुष स्त्रिया आणि लहान लहान बालकांच्या सुटकेकरिता न लढावे? जे अशा प्रकारे दुआ (प्रार्थना) करीत आहेत की हे आमच्या पालनहार! या अत्याचारी लोकांच्या वस्तीतून आम्हाला बाहेर काढा आणि आमच्यासाठी स्वतः आपल्यातर्फे एखादा हिमायती (समर्थक निश्चित कर, आणि आमच्यासाठी विशेषरित्या आपल्यातर्फे मदत करणारा पाठव. ”(४:७५)

अशाप्रकारे इस्लाम आपल्या श्रद्धावंतांना स्वतःच्या शुध्दीकरणासाठी झगडण्याची आणि समाजात शांतता व न्यायाच्या प्रस्थापनेची शिकवण देतो. एक मुस्लिम त्याच्या अवतीभवती अन्याय आणि दमन पाहत असेल तर तो कधीच स्वस्थ बसत नाही. जसे मार्टिन ल्यूथर किंग यांनी म्हटले आहे: “आपल्याला या पिढीत वाईट लोकांचे द्वेषपूर्ण शब्द व कृत्यामुळेच नव्हे तर चांगल्या लोकांच्या मूकपणामुळे पश्चाताप करावा लागणार आहे.

ईश्वराने निर्माण केलेल्या सर्व गोष्टींमध्ये समतोल साधण्यासाठी सक्रियपणे काम करण्याची शिकवण इस्लाम सर्व मुस्लिमांना देते. मात्र, पवित्र कुरआन कितीही वैध कारणासाठी असला तरी निष्पाप लोकांच्या हत्येसाठी माफ करत नाही. नागरी जनतेला दहशतीत ठेवणे जिहादच्या संज्ञेत बसत नाही आणि त्यात इस्लामच्या शिकवणीत स्थान नाही.

सहिष्णुतेचा इतिहास

मुस्लिम अन्य लोकांना धर्मांतरासाठी भाग पाडतात, हे मिथक अगदी पाश्चिमात्य विचारवंतांनीही अमान्य केले आहे. थोर इतिहासकार ‘डे लेसी ओ’लेरी यांनी लिहिले आहे की:

“धर्मवेडे मुस्लिम जगभरात तलवारीच्या धाकाने लोकांवर इस्लाम धर्म स्वीकारण्यास भाग पाडत होते, हे इतिहासकारांनी वारंवार मांडलेले मुखपणाचे मिथक आहे, हे इतिहासातून स्पष्ट होते.”

मुस्लिमांनी स्पेनमध्ये सुमारे ८०० वर्षे राज्य केले. यादरम्यान आणि त्यांना बाहेर काढण्यात येईपर्यंत तेथील गैरमुस्लिम जीवंत

होते आणि ते सधनही होते. तसेच ख्रिश्चन आणि ज्यू अल्पसंख्याक हे मध्यपूर्वेतील मुस्लिम भागांत शतकानुशतके राहिले आहेत. इजिप्त, मोरोक्को, पॅलेस्टाईन, लेबनॉन, सिरिया, आणि जॉर्डन या देशांत ख्रिश्चन आणि ज्यू लोकांची संख्या लक्षणीय आहे. मुस्लिम श्रद्धावंतांना आपले म्हणणे दुसऱ्यावर लादण्यास प्रतिबंध आहे.

पवित्र कुरआन म्हणते:

“ सर्वश्रेष्ठ अल्लाह तुम्हाला तुमच्या त्या शपथांबाबत धरणार नाही, ज्या पक्क्या (मजबूत) नसतील, मात्र तुमची पकड त्या गोष्टीबाबत आहे, जी तुम्ही मनापासून केली आहे, आणि अल्लाह माफ करणारा मोठा सहनशील आहे. ”(२:२५६)

इस्लाम: एकीकरण करणारा थोर धर्म

इस्लाम हा वंश आणि मानववंशाच्या पलीकडे जाणारा जीवनमार्ग आहे.

पवित्र कुरआनात आपल्याला आपल्या समान मूळाची वारंवार स्मरण करून देण्यात आले आहे.

“लोकांनो! आम्ही तुम्हाला एकाच पुरुष आणि स्त्रीपासून निर्माण केले आहे आणि यासाठी की तुम्ही आपसात एकमेकांना ओळखावे, अनेक जाती आणि प्रजाती बनविल्या, अल्लाहच्या नजरेत तुम्हात सर्वात प्रतिष्ठासंपन्न तो आहे, जो सर्वात जास्त (अल्लाहचे) भय बाळगणारा आहे. निःसंशय, अल्लाह जाणणारा, चांगल्या प्रकारे जाणतो. ”(४९:१३)

अशाप्रकारे इस्लामच्या वैश्विक शिकवणी इस्लाम हा जगातील सर्वाधिक वेगाने वाढणारा धर्म ठरला आहे. या गुंतागुंतीच्या जगात आणि मानवामधील दुफळी आणि वैयक्तिक व सत्ताधाऱ्यांच्या दहशतादाचा धोका असलेल्या या जगात इस्लाम हा भविष्यात आशा दाखवणाऱ्या प्रकाशाची एक शलाका ठरला आहे.

इस्लामच्या बाबत माहितीसाठी वाचा पवित्र कुरआन !
तुमच्या भाषेत पवित्र कुरआनची मोफत प्रत
मिळविण्यासाठी फोन किंवा एसएमएस करा:
९९२०९५५९९७ | albirr.foundation@gmail.com

दहशतवाद

इस्लाम दहशतवादा बद्दल काय सांगतो ?

इस्लामचा ज्ञान
शृंखला: ७

al-birr
★foundation

“...जो मनुष्य एखाद्याची, याविना की तो एखाद्याचा मारेकरी असेल, किंवा धरतीवर उत्पात माजविणारा असेल, हत्या करील तर त्याने जणू समस्त लोकांची हत्या केली आणि जो मनुष्य एखाद्याचा जीव वाचवील, तर त्याने जणू समस्त मानवांना जीवन-दान दिले.” (५:३२)

समाजात मोठ्या प्रमाणावर हिंसाचाराचे अस्तित्व हे सध्याच्या काळातील एक व्यवच्छेदक लक्षण बनले आहे. बाजारपेठेतला बॉम्बस्फोट असो की राजकीय हेतू साध्य करण्यासाठी निष्पाप लोकांना ओलीस ठेवत घडविलेले विमान अपहरण असो, सध्याच्या काळात अफरातफर आणि निष्पापांचा बळी या सामान्य गोष्टी झाल्या आहेत. विकृतीच्या स्वरूपातील हिंसाचारात आपल्या समाजात ‘दहशतवाद’ हा शांतता व सुरक्षेला एक प्रमुख धोका असल्याचे मानले जाते.

गेल्या काही दशकांतच दहशतवाद हा शब्द मोठ्या प्रमाणावर वापरात आहे. या नव्या परिभाषेचा एक दुर्देवी परिणाम असा झाला आहे की, त्याने छोटे गट किंवा वैयक्तिक कारवायांपर्यंतच दहशतवादाची व्याख्या सिमीत केली आहे. वास्तविकतः दहशतवाद हा संपूर्ण जगात व्यापलेला असून तो अनेक स्वरूपात दिसतो. दहशतवाद कोणत्याही एका मान्यप्रतिमेत बसत नाही. मानवी जीवन हे क्षुल्लक मानणारे आणि मानवी जीवनाचा व्यय करण्याची ताकद असणारे आपल्या समाजात वेगवेगळ्या स्तरांत आढळतात. आपल्या सहकाऱ्याची हत्या करणारा अस्वस्थ नोकर किंवा शाळेची बस पेटवून राग व्यक्त करणारा जमीन अधिग्रहीत झालेला नागरिक दहशतवादी असून ते आपल्या संतापाला आणि किळसाला प्रेरित करतात. मात्र, आपली सत्ता कायम ठेवण्यासाठी जे राजकारणी जुन्या वांशिक तेढीचा वापर करतात, जे सत्ताधीश संपूर्ण शहरावर ‘कार्पेट बॉम्बिंग’चा आदेश देतात, शस्त्रास्त्राद्वारे लाखो नागरिकांची हत्या केल्यानंतर अत्यानंदित परिषदांत वावरणारी मंडळींना मानवतेविरुद्ध गुन्हा केल्याबद्दल क्वचितच शिक्षा होते.

ही दहशतवादाची संकुचित व्याख्या आहे जी काही व्यक्तिगत किंवा गटांच्या कारवायांना दहशतवाद संबोधते आणि त्यामुळे विध्वंस आणि दहशतवादी कारवायांना मुस्लिमच जबाबदार असल्याची प्रतिमा ठसवून सर्व मुस्लिमांना द्वेष, हिंसाचार आणि दहशतीत लोटून देते. काही वेळा हाताच्या बोटारवर मोजता येतील इतक्या मुस्लिमांच्या आणि बहुतांश वेळा गैरमुस्लिमांच्या कृत्यांना सरसकट इस्लाम धर्मालाच जबाबदार धरण्यात येते!

ज्या इस्लामने युरोपमधील अंधारयुगात प्रकाशज्योत पेटवली

तो इस्लाम दहशतवादाचा सिध्दांत पुढे मांडू शकेल का? जगभरात सुमारे १.२ अब्ज लोकांची आणि अमेरिकेत ७ दशलक्ष लोकांची श्रद्धा निष्पाप लोकांच्या हत्येचे समर्थन करू शकेल का? ज्याच्या नावातच ‘शांती’ आणि ‘ईश्वरापुढे शरण’ आहे तो इस्लाम आपल्या श्रद्धावंतांना हत्या आणि विध्वंसासाठी प्रोत्साहन देईल का?

या प्रश्नांच्या उत्तरांसाठी आपण बराच कालावधी मीडिया आणि हॉलीवुड चित्रपटांवर विसंबून राहिलो. इस्लाम खरेच हिंसाचाराचे समर्थन करतो काय हे निश्चित करण्यासाठी इस्लामच्या सूत्रांकडे आणि त्यांच्य इतिहासाकडे पाहण्याची ही वेळ आहे.

मानवी जीवनाचे पावित्र्य

“अल्लाहने मनाई केली आहे, ठार मारू नका, परंतु धर्मशास्त्रीय (शरीअतच्या) कारणाने. तुम्हाला त्याने याचाच आदेश दिला आहे, यासाठी की तुम्ही समजून घ्यावे.” (६:१५१)

इस्लाम सर्व जीवनाच्या स्वरूपांना पवित्र मानते. मात्र, मानवी जीवनाच्या पावित्र्याला विशेष स्थान प्रदान करण्यात आले आहे. मानवाचा प्राथमिक आणि सर्वात महत्त्वाचा मूलभूत हक्क म्हणजे जगण्याचा हक्क.

पवित्र कुरआन म्हणते:

“...जो मनुष्य एखाद्याची, याविना की तो एखाद्याचा मारेकरी असेल, किंवा धरतीवर उत्पात माजविणारा असेल, हत्या करील तर त्याने जणू समस्त लोकांची हत्या केली आणि जो मनुष्य एखाद्याचा जीव वाचवील, तर त्याने जणू समस्त मानवांना जीवन-दान दिले.” (५:३२)

अन्यायाने अगदी एका मानवी जीवाचाही बळी घेणे म्हणजे मानवतेची हत्या केल्यासारखे आहे, अशी शिकवण देणाऱ्या कुरआनात मानवी जीवनाचे मूल्य मोठे आहे. यामुळे कुरआनात संहार निषिद्ध मानण्यात आला आहे. गुन्हेगाराला शिक्षा करण्यासाठी एखाद्या देशाच्या सरकारला समाजात सुरक्षा, कायदा व सुव्यवस्था राखणे आणि शांतता राखावी लागते. एखाद्याने त्याच्या जीवनाच्या हक्काचा

गैरफायदा घेऊन दुसऱ्या मानवाच्या जीवनहक्काचा आणि शांततेचा भंग केला आहे का हे केवळ योग्य आणि सक्षम न्यायालय ठरवू शकते.

युद्धाचे नितीशास्त्र

अगदी युद्धातही रणभूमीवर शत्रूशी पावित्र्याने वागावे, असे कुरआन बजावते. इस्लामने शत्रू राष्ट्रातील योद्धा आणि योद्धा नसलेला यांच्यातील भिन्नता स्पष्ट केली आहे. महिला, मुले, ज्येष्ठ नागरिक आणि अशक्त व्यक्ती यांच्यासारख्या योद्धा नसलेल्या जनतेसंदर्भात पवितांनी खालील सूचना केल्या आहेत.

“कोणतीही वृद्ध व्यक्ती, मुले किंवा महिलेला ठार करू नका.” “विहारातील भिक्खूंना ठार करू नका.” आणि “जे लोक उपासनेच्या ठिकाणी बसलेले आहेत त्यांना ठार करू नका.”

युद्धादरम्यान प्रेषितांनी एका महिलेचे शव जमिनीवर पाहिले आणि म्हणाले: “ती युद्धात लढत नव्हती. मग तिला कसे काय मारले गेले?” यामुळे शत्रूराष्ट्राशी इस्लामी राष्ट्राचे युद्ध सुरू असले तरी योद्धा नसलेल्यांना सुरक्षेची खात्री देण्यात येते.

जिहादबाबतचा गैरसमज

पाश्चिमात्य देशांत इस्लामबाबत गैरसमज असताना ‘जिहाद’ या इस्लामिक संज्ञेविरुद्ध सर्वाधिक प्रतिक्रिया उमटतात. तलवारीपुढे लोकांना शरण येण्यास भाग पाडणारी हिंसाचारी मुस्लिमाची विचित्र प्रतिमा मोठ्या चलाखीने दाखविण्यासाठी ‘जिहाद’ या शब्दाचा सर्वाधिक गैरवापर करण्यात आला आहे. हे मिथक धर्मयुद्धादरम्यान आणि त्यानंतरच्या अविश्वासाच्या शतकांमध्ये पुढे करण्यात आले आहे. दुर्दैवाने ते आजही कायम आहे. जिहाद हा शब्द जहादा या मूळ शब्दापासून तयार झाला असून त्याचा अर्थ संघर्ष करणे, असा आहे. म्हणजेच जिहादचा शब्दशः अर्थ संघर्ष करणे असा आहे. प्रेषित मुहम्मद (त्यांना शांती लाभो) म्हणतात की, स्वतःच्या आत्म्याच्या नकळत दुष्ट सल्ल्यांविरुद्ध संघर्ष करणे हा सर्वात मोठा जिहाद आहे. यामुळे जिहाद म्हणजे प्रामुख्याने सदगुण अंगी बाणविण्यासाठी आणि जीवनाच्या प्रत्येक पातळीवर ईश्वराला शरण जाण्यासाठी आंतरिक संघर्ष करणे होय. दुसरे म्हणजे जिहाद म्हणजे अन्यायाविरुद्ध संघर्ष करणे. अन्य धर्मांप्रमाणे इस्लाम हा स्वरक्षणासाठी शस्त्र, हुकूमशाही, शोषण,